

THE ACADEMY OF MANAGEMENT
AND ADMINISTRATION IN OPOLE

NAUKOWE POGLĄDY NA STRUKTURALNĄ REKONSTRUKCJĘ REGIONÓW

SCIENTIFIC VIEWS ON THE STRUCTURAL RECONSTRUCTION OF THE REGIONS

НАУКОВІ ПОГЛЯДИ НА СТРУКТУРНУ РЕКОНСТРУКЦІЮ РЕГІОНІВ

**Akademia Nauk Stosowanych
Wyższa Szkoła Zarządzania i Administracji w Opolu**

***NAUKOWE POGLĄDY NA STRUKTURALNĄ
REKONSTRUKCJĘ REGIONÓW***

***SCIENTIFIC VIEWS ON THE STRUCTURAL
RECONSTRUCTION OF THE REGIONS***

***НАУКОВІ ПОГЛЯДИ НА СТРУКТУРНУ
РЕКОНСТРУКЦІЮ РЕГІОНІВ***

Monograph

Edited by Mykola Ohienko

Tadeusz Pokusa

Opole 2022

ISBN 978-83-66567-50-4

Scientific views on the structural reconstruction of the regions. Monograph. Opole: Academy of Applied Sciences Academy of Management and Administration in Opole, 2022; ISBN 978-83-66567-50-4; pp. 173 , illus., tabs., bibls.

Recommended for publication
by the Academic Council
of Academy of Applied Sciences
Academy of Management and Administration in Opole
(Protocol No. 7 of Desember 20, 2022)

Reviewers

prof. dr hab. Marian Duczmal, prof. dr hab. Andrii Zavhorodnii

Editorial Board

*Mykola Ohienko, Tadeusz Pokusa, Alona Ohienko, Kateryna Razumova,
Nataliia Chaika, Oksana Adamenko.*

Publishing House:

Akademia Nauk Stosowanych
Wyższa Szkoła Zarządzania i Administracji w Opolu,
45-085 Polska, Opole, ul. Niedziałkowskiego 18 tel. 77
402-19-00/01

200 copies

Authors are responsible for content of the materials

ISBN 978-83-66567-50-4

© Authors of articles, 2022

3.3.	Features of the training process of athletes - paralympians in the competitive periods Особливості тренувального процесу легкоатлетів – паралімпійців у змагальний період (<i>Viktor Derkach, Filip Pokusa</i>).....	139
3.4.	Football players repressed by the communist regime with connections with Mykolaivshyna Репресовані комуністичним режимом футболісти у зв'язках із Миколаївщиною (<i>Igor Martsinkovsky</i>).....	147
3.5.	Organization of independent classes in physical exercises and sports of students during the entire period of study at the university. Організація самостійних занять фізичними вправами та спортом студентів протягом усього періоду навчання у ЗВО. (<i>Olga Sokol, Iwona Mstowska</i>).....	154
	ANNOTATION АНОТАЦІЇ	161
	ABOUT OF AUTHORS ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ.....	166

3.3. Features of the training process of athletes - paraolympians in the competitive periods

Особливості тренувального процесу легкоатлетів - параолімпійців у змагальний період

Сучасні, несприятливі умови навколишнього середовища, призводять до порушень гармонійного розвитку людського організму, зокрема порушень його біологічних процесів. І як наслідок в останні десятиріччя збільшується кількість хворих людей з різноманітними патологіями у розвитку [5].

Політичні, соціально-економічні, культурні та гуманістичні умови розвитку сучасного суспільства сприяють створенню рівних можливостей щодо реалізації індивідуальних здібностей та задоволення особистих потреб усіх громадян, зокрема осіб з інвалідністю [2].

Керівництво організаційною і методичною роботою сфери адаптивної фізичної культури і спорту інвалідів в Україні здійснюється системою державних структур, до яких входять: федерації, комітети, комісії, асоціації інвалідів, кафедри профільних вищих навчальних закладів, діагностичні і реабілітаційні центри, корекційні заклади, консультаційні пункти, спеціальні школи-інтернати, клуби, секції, збірні команди по видах спорту [4].

Спорт інвалідів є різновидом адаптивної фізичної культури. Його мета – реалізація здібностей людини і порівняння їх із здібностями інших людей, що мають аналогічні проблеми в розвитку.

Адаптивний спорт орієнтований на змагання, на досягнення максимальних результатів. Тобто ключовим є установка на рекорд – це і є головна відмінність адаптивного спорту від всіх інших видів адаптивної фізичної культури.

На етапі максимальної реалізації індивідуальних можливостей високий результат спортсмена, під час основних змагань, визначає ефективність моделі підготовки, використаної у змагальному періоді. На сучасному етапі стан проблеми, пов'язаної з проектуванням ефективних моделей управління навчально-тренувальним процесом висококваліфікованих легкоатлетів без вад розвитку, знаходиться на досить високому рівні [1].

Значним прогресом відзначається також розв'язання проблеми з визначення основ та підходів до формування змісту підготовки таких спортсменів, але з особливими потребами, зокрема порушеними функціями опорно-рухового апарату (ПФОРА) на етапі базової підготовки.

Відзначаємо що визначальним тут є адаптування принципів, засобів, методів підготовки спортсменів без порушень розвитку до можливостей і особливостей спортсменів із ПФОРА, що засвідчує вже власне назва «Адаптивний спорт».

Проблематика проектування моделей управління тренувальним процесом легкоатлетів із ПФОРА на етапі максимальної реалізації індивідуальних можливостей, у тому числі в змагальному періоді підготовки до основних стартів, то стан її розв'язання знаходиться на рівні рекомендацій загального характеру, основу яких становить адаптування [6].

На наш погляд існує протиріччя між важливістю та необхідністю управління навчально-тренувальним процесом легкоатлетів-паралімпійців із ПФОРА у змагальному періоді підготовки до основних стартів, з одного боку, та відсутністю моделей, реалізація яких забезпечить кожному такому спортсмену можливість продемонструвати найвищий результат під час змагань.

Мета дослідження полягає у визначенні ефективної адаптаційної моделі управління тренувальним процесом висококваліфікованих легкоатлетів із ПФОРА у змагальному періоді.

Завдання дослідження:

1. Узагальнити і систематизувати сучасні дані щодо спортивної підготовки висококваліфікованих легкоатлетів із ПФОРА у змагальному періоді.

2. Визначити найбільш ефективну модель управління тренувальним процесом легкоатлетів-параолімпійців у змагальному періоді з ціллю поліпшення фізичної підготовленості і як наслідок зокрема, результатів змагальної діяльності.

Одним із важливих і відповідальних періодів підготовки спортсменів високої кваліфікації є змагальний, адже реалізується для забезпечення того, щоб вони продемонстрували максимально високий результат під час змагань, до яких така підготовка здійснюється. Такими змаганнями є Чемпіонати Світу, Європи та Олімпійські Ігри (у спортсменів із ПФОРА – Паралімпійські Ігри).

Надзвичайно необхідним є узагальнення та систематизація даних, щодо організації, змісту підготовки спортсменів високої кваліфікації до найбільш відповідальних (основних) змагань року. Наявна на сьогоднішній день інформація забезпечує подальше вдосконалення тренувального процесу, яке в свою чергу сприяє досягненню високих результатів у кожній легкоатлетичній дисципліні. У доступних літературних джерелах нами не знайдено необхідної інформації по підготовці спортсменів паралімпійців до основних змагань, хоча питанням підготовки спортсменів із порушеними функціями, віднесених до

різних нозологічних груп, на більш ранніх етапах багаторічного процесу, за даними одного з провідних іноземних дослідників адаптивного спорту Д. П. Винника [3].

Також відзначаємо розробленість на високому науковому рівні теоретичних та організаційно-методичних основ спортивного тренування легкоатлетів високої кваліфікації, але які не відзначаються особливими потребами, тобто спортсмени БПР.

Одним із перших кроків у розв'язанні порушеної проблеми є виокремлення теоретичних основ підготовки спортсменів високої кваліфікації з ПФОРА, використовуючи інформацію загальної теорії спортивного тренування спортсменів БПР. Обґрунтування останнього зумовлено тим, що ключовим, як у теорії та методиці фізичного виховання осіб із ПФОРА, так і їх спортивної діяльності, є адаптування засад, методів, засобів, організації, підходів до формування і реалізації змісту, що використовуються в тренувальних методиках осіб БПР.

Відзначаємо, що загальна теорія спортивного тренування спортсменів БПР засвідчує таке: підготовка цих спортсменів відзначається відповідною структурою, тобто структурою багаторічної підготовки та її етапів, чотирирічних олімпійських циклів. Структура передбачає дві самостійні стадії:

- становлення вищої спортивної майстерності;
- розвитку і реалізації такої майстерності.

Тривалість цих стадій становить, зазвичай, відповідно від 6 до 10 та від 2 до 12 років. Друга стадія, у свою чергу, передбачає такі етапи:

- максимальної реалізації індивідуальних можливостей;
- збереження вищої спортивної майстерності;
- поступового зниження досягнень.

Вікові межі тривалості кожної з двох стадій, повною мірою стосується також адаптивного спорту чи спорту інвалідів.

Структура багаторічної підготовки спортсменів легкоатлетів із різними обмеженими функціями передбачає такі етапи: корекційно-оздоровчий з елементами легкої атлетики й інших видів спорту; початкової підготовки без чіткої спеціалізації; навчально-тренувальний; спортивного вдосконалення; вищої спортивної майстерності.

Порівнюючи складові наведених структур відзначаємо наявність спільного, а саме однакового етапу, – максимальної реалізації індивідуальних можливостей, що представлений у вищенаведеній структурі багаторічної підготовки спортсменів БПР, та вищої спортивної майстерності (представлений у структурі спортсменів із обмеженими функціями).

Відзначаємо, що основу періодизації спортивного тренування легкоатлетів із ПФОРА високої кваліфікації, як багаторічного процесу їхньої підготовки, може становити класична теорія, тобто розроблена для спортсменів БПР.

Аналіз літературних джерел стосовно інформації, пов'язаної з етапом максимальної реалізації індивідуальних можливостей, засвідчив, що його завданням є подальше покращення спортивних результатів. Особливостями етапу є максимальні для певного спортсмена тренувальні навантаження, яких досягають, переважно за рахунок засобів спеціальної спрямованості. Відзначаємо, що сумарний обсяг навантажень, здебільшого залишається на досягнутому рівні, а засадничим тут є пошук прихованих резервів підвищення певних сторін підготовленості спортсмена та забезпеченні їх реалізації у змагальній діяльності. Іншими словами, необхідно акцентувати увагу на фізичній підготовленості. Пріоритетним також є пошук резервів у психологічній, тактичній підготовленості та формуванні найбільш ефективної моделі змагальної діяльності, що спирається на індивідуальність спортсмена і провідні сторони його підготовленості.

Відзначаємо що мета і завдання, які у загальній теорії спортивного тренування є визначальними під час виокремлення кожного етапу багаторічної підготовки спортсменів БПР, на етапі максимальної реалізації індивідуальних можливостей значною мірою співпадають з метою і завданнями для спортсменів із ПФОРА. Цей етап буде відзначатися певними відмінностями, насамперед у зв'язку з притаманними спортсменам із ПФОРА особливостями, відображення яких знаходимо у чинній класифікації нозологічних груп та класів кожної з них.

У легкоатлетів із ПФОРА виокремлюють такі нозологічні групи і класи: спортсмени з ампутаціями та прирівнюваними до них ураженнями – група передбачає 8 класів; спортсмени з церебральним паралічем та прирівнюваними до них ураженнями (8 класів); спортсмени зі спинальними порушеннями та прирівнюваними до них ураженнями.

Основою періодизації спортивного тренування висококваліфікованих легкоатлетів із ПФОРА на етапі максимальної реалізації індивідуальних можливостей може бути класична теорія, але адаптована з уточненнями, що враховують особливості захворювання представників кожної нозологічної групи.

На сучасному етапі максимальної реалізації індивідуальних можливостей у спортсменів легкоатлетів БПР відзначається

багатовекторністю або емерджентністю, які найбільшою мірою гарантують досягнення стану найвищої готовності спортсмена до головного старту:

- перша – використання одно-, дво- і трициклових (кількість макроциклів) моделей;

- друга – використання багатоциклових моделей, зазвичай 4–7. Водночас наголошується, що у роки, в які не проводять Чемпіонати Світу або Олімпійські Ігри, доцільно використовувати другу стратегію, у рік їхнього проведення – першу.

Перший варіант стратегії певною мірою підтверджується інформацією Американською асоціацією тренерів з плавання, про необхідність врахування якої у нашому випадку зумовлена декількома причинами:

- перевагою американських плавців на світовій арені впродовж 1992–2016 років;

- легка атлетика, як і плавання, належить до індивідуальних циклічних видів, і за фізіологічною будовою змагальних вправ так і за біомеханічною структурою.

Зазначається, що найбільш ефективна на сучасному етапі – одноциклова модель періодизації, яка передбачає тривалий підготовчий період (8 місяців). Він складається із загальної базової підготовки (8-12 тижнів); спеціально-підготовчого (8—12 тижнів), змагального (4-6 тижнів), закінчується перехідним періодом 2-4 тижня. При цьому надзвичайно важливим є те, що в цій моделі основні принципи та біологічні передумови знаходяться у повній відповідності з традиційною теорією періодизації.

Що стосується доцільного річного обсягу роботи, то він становить 1350–1450 годин, а співвідношення загальної, допоміжної і спеціальної підготовки – відповідно 10, 30 та 60 %. Також відзначається, що в обох вищезазначених стратегіях обсяги виконаної протягом одного року роботи можуть бути неоднаковими: наведений обсяг спортсмени можуть виконувати при кількості тренувальних занять в ударних тижневих мікроциклах до 12–15. В загальній кількості може доходити до 600–700 занять; в інші роки навантаження може бути знижене до 900–1000 годин, 8–10 занять в ударних мікроциклах і 350–400 таких занять протягом року.

Акцент при зниженні об'ємних навантажень у цьому випадку роблять на технічні характеристики тренувальної роботи, особливо на виконання вправ з високою інтенсивністю, коли забезпечені умови повного відновлення після попереднього навантаження.

Проаналізувавши рекомендації відділу розвитку Міжнародної асоціації легкоатлетичних федерацій (IAAF) що стосується питань періодизації, відзначаємо, що її основою є класична теорія підготовки спортсменів, але

адаптована до різних етапів готовності спортсменів - легкоатлетів різних її кваліфікацій.

Зокрема, у рекомендованих моделях періодизації структура і зміст підготовки протягом одного року, є класичними, оскільки передбачають: підготовчий період (містить загально- і спеціально-підготовчий етапи); змагальний період (складається з етапу ранніх та головних змагань); перехідний період.

Особливість полягає у пріоритеті певної кількості циклів, що залежить від віку спортсмена і його знаходження на одному з етапів другої стадії. Так, на етапі підготовки до реалізації найвищих досягнень упродовж одного року використовують одно-, на етапі максимальної реалізації індивідуальних можливостей – двоциклову моделі, на етапі збереження досягнень – моделі з трьох-п'яти циклів.

Підготовка легкоатлетів на етапі максимальної реалізації індивідуальних можливостей, а саме безпосередньої підготовки до головних стартів, розпочинається за один рік до їх початку. Готовність спортсмена спрямовують на досягнення найвищого рівня фізичних, та інших показників, які забезпечують збереженням базових при максимально можливому підвищенні рівня спеціальних компонентів підготовленості при цьому забезпечується повноцінне відновлення.

Структура та зміст ураховують як основні принципи побудови макроциклу, так і специфічні положення, зумовлені поставленим завданням. Так, структура типового макроциклу який наразі застосовується тренерами які працюють з спортсменами – легкоатлетами високої кваліфікації представлена в основному 4-ма мезоциклами: базовим, тривалість якого становить 21 день, а обсяг роботи – 90–95 годин; спеціально-підготовчим (21 день та 100–110 годин); передзмагальним (21 день, 70–85 годин); змагальним (14 днів, 40–45 годин).

Акцентуємо увагу що, структурою базового мезоциклу передбачено три ударних мікроцикли тривалістю по одному тижню та таким: перший – виконання обсягу роботи на рівні 30–32 години при величині навантаження 80 % від максимуму; другий – 34–36 годин та 100 %; третій – 30-35 годин 80% від максимуму. При цьому, принципова особливість такого нетривалого мезоциклу – базова спрямованість із обсягом засобів: на загальну підготовку – 50–70 % від загального задля збереження досягнутого під час попередніх тренувань функціонального фундаменту; на спеціальну підготовку – 20 %; на рекреацію і відновлення – решту 15–25 %.

Спеціально-підготовчий мезоцикл складається з трьох ударних мікроциклів, кожний тривалістю один тиждень і такими параметрами: перший – обсяг роботи, що повинна бути виконаною, становить 24–26 годин при величині навантаження 80 % від максимуму; другий і третій – по 28–30 годин та 100 %. Особливість даного мезоциклу – різке збільшення обсягу спеціальної підготовки у напрямі максимального наближення роботи до вимог змагальної діяльності. Поступово збільшуються до граничних навантаження спеціальної спрямованості, вони повинні перевищувати такі, що виконувалися спортсменом раніше. Рекомендується застосовувати додатково зовнішні чинники, – умови середньо- чи високогірської місцевості тощо. Завданнями даного мезоциклу є: максимальне збільшення швидкісних параметрів роботи, розвиток швидкісної і спеціальної витривалості, різноманітна інтегральна підготовка при моделюванні окремих елементів змагальної діяльності. Обсяг засобів, що забезпечує вирішення цих завдань, повинен становити, щонайменше 70 % від загального; на базову підготовку планують 15 %, на відновлення – решту 15 % визначених засобів.

Передзмагальний мезоцикл складається з трьох мікроциклів, кожний тривалістю один тиждень і такими параметрами: перший – відновлювальний, обсяг роботи на рівні 20–24 години, величина навантаження 30 % від максимальної; другий – підвідний, обсяг роботи 20–24 годин, величина навантаження 40–50 % від максимальної. Головна особливість мезоциклу – повноцінне відновлення фізичних і психічних кондицій після граничних навантажень попереднього мезоциклу. Одним із напрямів досягнення цього – використання невеликих обсягів навантажень спеціальної спрямованості для вдосконалення техніко-тактичних дій і функціональних реакцій, що необхідні для демонстрації найвищих результатів у майбутній змагальній діяльності. Іншими завданнями, для вирішення яких використовують більшість загального обсягу засобів, є: рекреація і відновлення, формування оптимального добового режиму рухової діяльності й відпочинку, психологічна підготовка. Третій підвідний, корекційний (коли змагання тривають більше ніж один тиждень). Обсяг роботи 20–24 годин, величина навантаження 40–50 % від максимальної.

Структуру змагального мезоциклу визначає кількість і час конкретних стартів під час змагань. Головна особливість змагального мезоциклу–комплекс заходів який передбачає зміст роботи. Надається батарея різноманітних вправ на опрацювання техніко-тактичних дій, реалізація яких сприятиме конкурентній (виходячи з особливостей наявної змагальної ситуації) організації ведення спортивної боротьби під час певного старту.

Велику увагу приділяють психологічному налаштуванню на такі старти, передусім у напрямі формування впевненості спортсмена у власній готовності продемонструвати найвищий результат. Акцентуємо увагу, що важливим на даному етапі підготовки є: формування оптимального добового ритму рухової і вегетативної функцій; профілактика травм і захворювань, повноцінне відновлення; ефективна розминка до початку старту.

Відзначаємо відсутність у передзмагальному мезоциклі у деяких тренерів чітко визначених обсягів роботи та величин навантажень, що забезпечують успішне вирішення поставлених завдань під час спеціальної, базової підготовки, і відновлення після неї. Такі дані можуть полягати у виключній зумовленості цих параметрів індивідуальним особливостям спортсмена, передусім пов'язаними з досягнутими на даний момент кондиціями, що розглядаються з позиції «слабкі-сильні» сторони його готовності до демонстрації найвищих результатів під час змагання, до якого здійснюється підготовка.

Як висновки, можна відмітити, що основою періодизації спортивного тренування висококваліфікованих легкоатлетів із ПФОРА на етапі максимальної реалізації індивідуальних можливостей розглядається та приймається в основному класична теорія – адаптована до їхніх досягнень з урахуванням особливостей захворювання спортсменів, віднесених до певної нозологічної групи.

Література:

1. Ахметов Р. Ф. Легка атлетика: підручник – Житомир: ЖДУ імені Івана Франка, 2013. – 340 с.
2. Бріскін Ю. А. Спорт інвалідів : підручник [для студ. вищих навч. закладів фіз. вих. і сп.] – К. : Олімп. літ., 2006. – 263 с.
3. Винник Д. П. Адаптивное физическое воспитание и спорт / Под. ред. Д. П. Винника. – К. : Олімп. літ., 2010. – 608 с.
4. Евсеев С. П. Теория и организация адаптивной физической культуры : учебник [для вузов физ. культуры]. – в 2-х т. – 57. Жиленкова В. П. Врачебно-педагогические аспекты адаптивной физической культуры инвалидов с поражением опорно-двигательного аппарата : учеб. пособ. – СПб : СПбГАФК им. П. Ф. Лесгафта, 2001. – 40 с.
5. Матвеев С. Адаптивный спорт и олимпийское движение // Наука в олимп. спорте. – 2006. – № 1. – С. 9 – 14.
6. Sherrill, C. Adapted physical education, recreation, and sport: cross disciplinary and lifespan – 6th ed. – Boston : McGraw Higher Education, 2004. – 420 p.

3.2. Svitlana Biryuk, Vlada Biryuk. Modern problems of sailing in Ukraine.

The article analyzes the problems of modern sailing in Ukraine and outlines ways to solve these problems. The real level of sailing competitions in Ukraine is considered in more detail. The study showed that the problems of sailing in Ukraine are: a small number of modern sports training bases, a lack of sufficient funding and material and technical support, and a lack of a sufficient number of highly qualified coaching staff. The Ukrainian Sailing Federation should rely on its positive experience and the experience of more successful countries.

3.3. Viktor Derkach, Filip Pokusa. Features of the training process of athletes-paralympians in the competitive periods. The study determined an effective adaptation model for managing the training process of highly qualified track and field athletes with impaired musculoskeletal functions during the competitive period. Modern data on the sports training of highly qualified track and field athletes with impaired musculoskeletal functions in the competitive period have been summarized and systematized.

3.4. Igor Martsinkovsky. Football players repressed by the communist regime with connections with Mykolaivshyna. The history of the birth of football in the Mykolayiv region is inextricably linked with the port life of the city. The first matches of English sailors on the port sites attracted the interest of local youth. First, yard and street football began to develop, and later club football. A football championship was held in the city, local teams and the Mykolaiv national team met in matches with teams from Odesa, Kherson, and foreign clubs. There were a number of bright athletes among Mykolaiv football players. At the same time, the history of the development of sports is connected with the socio-political history of the country, whose people were repressed by the communist regime. In the 1930s and 1940s, a number of football players from Mykolaiv were repressed. Among them are such famous football players as P. Ryabov, S. Leuta, V. Prokofiev, B. Mashenzhinov, football referee V. Potaturov.

3.5. Olga Sokol, Iwona Mstowska. Organization of independent classes in physical exercises and sports of students during the entire period of study at the university. Physical education in universities is very specific. Along with health and practical purposes, it also solves the problems of training highly qualified athletes. Physical exercises are the main factor in counteracting the negative consequences of hypodynamia, as well as mental and neuro-emotional stress.

PART 3

**HISTORICAL AND SOCIAL ASPECTS OF THE DEVELOPMENT OF THE
OLYMPIC MOVEMENT**

- 3.1. *Oksana Adamenko***, PhD of Pedagogical, Associate Professor,
Admiral Makarov National University of Shipbuilding, Ukraine.
- 3.2. *Svitlana Biryuk***, PhD of Sciences Physical Training and Sport,
Associate Professor,
Vlada Biryuk, Admiral Makarov National University of Shipbuilding, Ukraine.
- 3.3. *Derkach Viktor***, PhD of Sciences Physical Training and Sport,
Admiral Makarov National University of Shipbuilding, Ukraine.
Filip Pokusa,
Academy of Applied Sciences
Academy of Management and Administration in Opole, Poland
- 3.4. *Igor Martsinkovsky***, PhD of medical sciences, Associate Professor,
Admiral Makarov National University of Shipbuilding, Ukraine.
- 3.5. *Olga Sokol***,
Admiral Makarov National University of Shipbuilding, Ukraine.
Iwona Mstowska,
Academy of Applied Sciences
Academy of Management and Administration in Opole, Poland

***NAUKOWE POGLĄDY NA STRUKTURALNĄ
REKONSTRUKCJĘ REGIONÓW***

***SCIENTIFIC VIEWS ON THE STRUCTURAL
RECONSTRUCTION OF THE REGIONS***

***НАУКОВІ ПОГЛЯДИ НА СТРУКТУРНУ
РЕКОНСТРУКЦІЮ РЕГІОНІВ***

ISBN 978-83-66567-50-4

Monograph

Academy of Applied Sciences Academy of Management and Administration in Opole
45-085 Polska, Opole, ul. Niedziałkowskiego 18 tel. 77 402-19-00/01.